

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821201882
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6821201882.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: I. P., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt: Q. XXX/XX, XXX XX R., zast.: Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, IČO: 30 798 841, doručovacia adresa: Centrum právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Ján Gasper, PhD., so sídlom: Námestie M. R. Štefánika 43, 977 01 Brezno, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 911,22 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 25. augusta 2022, č. k. 4C/28/2021 - 64, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (II. výrok). Konštatoval, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou dňa 20. 12. 2021 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 911,22 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 16. 01. 2018 do zaplatenia.

2. Aplikujúc ustanovenia § 2 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, § 33 ods. 1, zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 03. 2017 (ďalej len „EP“), § 3 ods. 1 písm. c), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.), a § 106 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Okresný súd uplatnený nárok posúdil ako nárok na náhradu škody. Poukázal pritom na postavenie súdneho exekútora v zmysle EP, ktorý v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému mu je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu podľa EP. Tento svoj záver podporil rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/58/2009 - R13/2010 a sp. zn. 6MCo/4/2011 zo dňa 08. 08. 2012 - R 67/2013. Prvoinštančný súd tak svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný ako súdny exekútor bol povinný na základe exekučných titulov, ktorými boli rozhodnutia súdov, vykonať to, na čo bol poverený. Skutočnosť, že splnil svoju zákonnú povinnosť a vymohol to, na čo bol poverený, nemôže na strane žalobkyne ako povinnej predstavovať škodu. Poukázal aj na uznesenie vyšetrovateľa OR PZ, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP- 201/VYS-BR-2015 zo dňa 17. 05. 2015, ktorým bola vec podozrenia z prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súdnym exekútorom (žalovaným) odmietnutá, nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaný ako súdny exekútor mal vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Podľa názoru

okresného súdu žalobkyňa v konaní netvrdila, ale ani nepreukázala splnenie všetkých kumulatívne daných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu. Ak si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody v sume 911,22 EUR, bolo jej povinnosťou uviesť konkrétne skutkové tvrdenia týkajúce sa porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného ako súdneho exekútora, a tiež príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou. V neposlednom rade považoval aj vznesenú námietku premlčania za dôvodnú. Konštatoval, že dňom 16. 01. 2018 uplynula dvojročná premlčacia lehota od doručenia konečného vyúčtovania exekučného konania EX 790/15 v sume 301,13 EUR (dňa 08. 08. 2016) a dňom 16. 01. 2020 uplynula dvojročná premlčacia lehota od doručenia konečného vyúčtovania exekučného konania EX 792/15 v sume 610,09 EUR (dňa 16. 01. 2018), pričom žaloba bola na súde podaná až dňom 20. 12. 2021.

3. Okresný súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a rovnako z obsahu spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku žiadne trovy konania nevyplývajú, a preto súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti rozsudku (napriek tomu, že ho v odvolaní označila ako uznesenie) včas podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mala za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobkyňa zotrvala na svojom názore, že ňou uplatnený nárok, je nárokom z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom na strane žalovaného malo ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie, a preto premlčacia doba je 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Podľa názoru žalobkyne išlo o pomstu, nakoľko nebol daný vecný, ani právny dôvod exekúcie vykonávať, de facto, nebol daný žiadny zákonný dôvod. Poukazovala na nejaké listiny, ktoré nemali byť doložené na Krajský súd v Banskej Bystrici v odvolacom konaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní pod sp. zn. 3C/122/2011. Keď sa o tejto skutočnosti dozvedel predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici, mal príkazom nariadiť prefotiť okresnému súdu Brezno 311 listín, pričom za ich prefotenie žiadali za jednu stranu 0,30 EUR. Žalobkyňa za uvedené prefotenie nezaplatila, a podľa jej názoru to chceli vykompenzovať nezákonnými exekúciami. Ďalší dôvod na vykonanie exekúcie mal byť vypomštením za to, že žalobkyňa spolu s manželom v roku 2007 žiadali zníženie platieb za služby spojené s užívaním bytu na 100 EUR mesačne. Správca (Valbyt s.r.o.) im začal úmyselne a z pomsty predražovať byt, nakoľko už v roku 2006 im bolo účtované v priemere o 2.000,- Sk viac oproti iným vlastníkom bytov.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod, ktorý žalobkyňa uplatňuje vo svojom odvolaní, nie je dôvodný, pretože vychádza zo subjektívnych predstáv výkladu práva žalobkyne bez akéhokoľvek posúdenia vo vzťahu k ňou uplatňovanému nároku. Žalobkyňa naďalej svoj nárok odvodzuje titulom bezdôvodného obohatenia, a to napriek tomu, že okresný súd správne vyhodnotil ňou uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody, ktorý okresný súd dostatočne vo svojom odôvodnení vyargumentoval. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľne vysvetlil, prečo nárok žalobkyne nie je dôvodný, náležite zistil skutkový stav, ktorý je potrebný pre posúdenie uplatňovaného nároku, na základe takto zisteného skutkového stavu vyvodil správne skutkové zistenia a tieto správne podradil

pod príslušné právne normy, ktoré aj správne vyložil a presvedčivo odôvodnil. Žalobkyňa vyslovila nesúhlas so skutkovým posúdením veci súdom prvej inštancie, avšak neposkytla odvolaciemu súdu žiadny argument, ktorý by spochybnil závery a správnosť tohto rozhodnutia okresného súdu.

10. Žalobkyňa nepreukázala vznik škody, ako ani príčinnú súvislosť medzi prípadným protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou (kauzálny nexus). Žalobkyňa nevyvrátila, že vzhľadom na obsah exekučných spisov bolo povinnosťou žalovaného pohľadávky vymáhať v exekučnom konaní. Predmetom exekučného konania vedeného u žalovaného ako povereného súdneho exekútora pod sp. zn. 790/15 a EX 792/15 bolo vymoženie trov konania oprávneného. Exekučnými titulmi boli právoplatné a vykonateľné rozhodnutia, a to uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/426/2014 - 104 zo dňa 13. 05. 2014, právoplatné dňa 02. 06. 2014 a vykonateľné dňa 25. 03. 2015 a rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 5C/107/2012 - 176 zo dňa 25. 06. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Cp/647/2013 - 215 zo dňa 25. 03. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 04. 2014 a vykonateľnosť dňa 08. 04. 2014. Z vyššie citovaného ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že tvrdenú nezákonnosť súdneho rozhodnutia nemôže súd posudzovať v tomto konaní ako prejudiciálnu, predbežnú otázku, pretože súd konajúci o nároku na náhradu škody nie je príslušným orgánom v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Z toho dôvodu bola žalobkyňa povinná v žalobe tvrdiť a preukázať, že už v čase podania žaloby o náhradu škody existovalo súdne rozhodnutie, ktorým došlo k zmene alebo zrušeniu vyššie citovaných exekučných titulov, na základe ktorých bolo vedené exekučné konanie žalovaným ako súdnym exekútorom. Uvedené žalobkyňa nepreukázala a nemohla ani preukázať, pretože proti týmto rozhodnutiam nepodala mimoriadny opravný prostriedok podľa procesných predpisov, t. j. predtým podľa Občianskeho súdneho poriadku. Okresný súd, tak dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že by súdne rozhodnutie, z ktorého vyvodila žalobný nárok je nezákonné, tak nemohlo dôjsť ani k vzniku škody, ktorú jej mal spôsobiť žalovaný vedením exekučného konania na základe nezákonného exekučného titulu. Rovnako nemohla byť preukázaná ani príčinná súvislosť medzi škodou (ktorá ani nevznikla) a konaním žalovaného. Z uvedeného dôvodu je tak rozhodnutie okresného súdu vecne správne.

11. Nakoľko okresný súd zamietol žalobu vo veci samej tým, že na základe vykonaného dokazovania nemal preukázané vznik zákonných podmienok na náhradu škody, bolo potom úplne nadbytočné dopĺňať ďalší dôvod na zamietnutie žaloby, ktorý mal spočívať v premlčaní. V danom prípade, okresný súd aj tak nesprávne právne posúdil otázku premlčania, keďže v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je upravená osobitná premlčacia lehota, ktorá je v zmysle § 19 ods. 3 trojročná. Žalobkyňa v danom prípade namietala nesprávne skutkové zistenia, pričom otázka premlčania je otázkou právnou. Uvedené by napriek tomu nemalo v konečnom dôsledku žiaden vplyv na správnosť rozhodnutia okresného súdu, nakoľko tento vec riadne prejednal a žalobu v konečnom dôsledku zamietol na základe vyššie uvedených dôvodov, a nie z dôvodu premlčania.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto ho potvrdil spolu aj so závislým výrokom o trovách konania.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, nakoľko sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni nepriznáva. Prihliadol pritom na čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené pod R72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.